

אנוש עתיד ניבי שפך

חווה יערי
השיבי את נפשך בתקרובת!

ג'ורג' ברנרד שאו סיפר כבר מזמן לכל העולם, שאפשר להכיר אדם, ולרעת מאיזה מעמד הוא בא, רק לפי סגנון דיבורו והיגיונו. באנגליה זה פשוט, ובלי הדר היגיס אף אחד לא יכול לסגל לעצמו דיבור של בן מעמד אחר.

בארץ זה הרבה יותר פשוט. רי לעקוב אחרי הרפים שמוציאה האקדמיה ללשון העברית, ללמוד כמה מילים שאינן בשימוש יומיומי אצל עמך, ולהשתמש בהן. עכשיו זה תלוי באדם העומד מולך, כשאתה פולט את המילים המשונות של האקדמיה. אם זה כן אדם נחמד, המבין והומור — הוא פשוט צוחק. אם זה כן אדם שבעצמו מנסה להיות חשוב — הוא מתפעל. ואם זה כן אדם שמרגיש רפוק — הוא מתעצבן ומרגיש שהדובר מתנשא עליו.

כשחווה יערי נכנסה לכלא, היא העיפה מבט ארוך מסביב כדי לראות מי ומי בין היושבות, ומה היא יכולה לעשות כדי להיות מיוחדת במקום. מהר מאוד היא החליטה לרבר עברית גבוהה, מליצית ומיוחדת, ועוד יותר מהר היא הצליחה להשגיח את עצמה על כמה מן היושבות ככלא. לפני שבוע, בהרריהאוכל, תחת להגיד למי שהי "בואי לאכול", היא אמרה משהו שנשמע כמו "השיבי את נפשך בתקרובת". במקום תשובה קיבלה חווה יערי שתי סטירות לחי החברותיה לכלא. אבל יערי, כיאה לגברת מכובדת המדברת גבוהה גבוהה, לא החזירה מכות. לכן לא פרצה קטטה.

מעניין אם התלונה על המכות הופנתה לאליעזר בןיהודה או סתם למנהלת כלא נווה-תרצה.

ראיון עיתונאי מוצלח

לפני שנה נשלחה העיתונאית שוש מימון לראיון את אישיהקולנוע יעוד לבנון. היא באה לפגישה, רשמה, הביטה ונדלקה. אחריכך היא עשתה ביורד קצר והסתבר שאין לה הרבה סיכויים, כי יעוד נשוי עם בחורה צרפתייה נחמדה בשם אירין, וביחד הם מגדלים בת קטנה. אבל שוש לא שכחה את יעוד. היא לא ידעה שגם הוא שם עין על העיתונאית, וגם הוא לא שכח אותה. לימים עלו נישואיהם של אירין ויעוד על שירתו, ויום אחר יעוד עזב את הבית. באותו ערב נערכה הצגת-ככרלין, והחליט לקחת את שוש איתו. לשם לכר. הוא נזכר בשוש, טילפן אליה והם יצאו ביחד לבכורה, וגם אחריה הם לא בדיוק נפרדו. זמן מה אחרי הבכורה נסע יעוד לבנון לפסטיבל-ככרלין, והחליט לקחת את שוש איתו. רק שם, בכרלין הרחוקה, הוא עשה חושבים אחר גדול וקצת נבהל. עוד לא הספיק להתגרש מאשה אחת, וכבר צמודה אליו לגמרי אשה שניה. שוש הבחינה במצב-הרוח של יעוד, וכמו אשה חכמה היא ארזה את הפעקאלך שלה והסתלקה מברלין לניריווק, כדי להשאיר אותו לכר.

שוש מימון
הדרך לליבו של קולנוע
אחר כך הם שניהם חזרו ארצה. הוא מברלין והיא מניו-יורק.
הוא טילפן אליה כדי לבשר לה שהוא חזר. היא טילפנה אליו כדי לספר לו משהו. ושוב הם ביחד. בימים אלה קיבל יעוד את הגט מאשתו, ועכשיו כל החברים של שוש ושל יעוד מחכים לראות איך ישפיע הנייר הרישמי על התפתחות האהבתם.

לופט געשעפטן

הכל מכירים את רוחלה ברזין, בעלת מיפעל ביבה ומתכנתת-אופנה בעלת טעם משגע. הכל יודעים שכבר זמן רב היא עושה הרבה מאוד בגדים יפים לייצוא. ואכן, הבגדים היפים האלה נמכרים בכמה ארצות אירופה, ואף בארצות-הברית. או מה אתם חושבים על בחורה כזאת? שכל חודשיים-שלושה היא מרכיזה איזו טיסה לאחת מבירות-העולם, כדי לסגור עסקה, או כדי לפקח על העניינים בניכר? אבל האמת היא אחרת לגמרי. רוחלה ברזין לא יצאה מהארץ כבר 10 שנים. תשאלו: למה? פשוט בגלל המצב הגאוגרפי של מדינת-ישראל. כלומר, אילו היה למדינת-ישראל גבול יבשתי עם צרפת, אנגליה, איטליה וארצות-הברית, היתה רוחלה עושה בוודאי קפיצות חודשיות למקומות האלה. אלא שמי שתיכנן את העולם סידר

ידיים. ומה עכשיו? עכשיו קרה לה פנצ'ר, למיסכנה. בשבוע-האופנה, שנערך בשבוע שעבר, הציגה רוחלה מדרגמיה, וכמה קניינים התלהבו מאוד ועשו הזמנות. העניין הוא שמי שהזמין את הכמות הגדולה ביותר של סחורה עמד עליכך שרוחלה תבוא אליו, לארץ שמעבר לים, כדי לחתום על כמה ניירות ולדבר עם כמה כוסים של הענף. רוחלה הסכימה. היא כבר קנתה כרטיס טיסה ל-15 בספטמבר, וקיוותה שהתאריך הזה לעולם לא יגיע. בינתיים נכנסו כמה מחבריה וחברותיה לפרוייקט טיסת רוחלה, והם לומרים את העניינים ויושבים בישיבות ארוכות ומתכננים איך בכל זאת להעלות אותה לטיסה ולשלוח אותה דרך האוויר לחו"ל. אגב, אני מקווה שכולכם רואים בטלוויזיה את

ההכנות הן העיקר

החליטו לצרף לקפה ולעוגה ולסנדוויץ וליין גם קצת פירות, ואולי גלידה.
אייאפשר היה לשמוע את כל הפרטים שעמי פבר סיפר, כי הקהל צחק נורא והפריע לי

באולם מקושט של מלון הילטון נערכה, כמוצאיישבת, בתימיצווה לעינבר זינגל, בתם של עורכי-הדין אילנה ומשה זינגל. האירוע היה יפה ואלגנטי ועשיר, כמו הרבה

אילנה זינגל, יגאל ירדני, משה זינגל והלן גור הסנדוויץ שהוליד שש מנות

אירועים אחרים שנעשו בארץ. אבל מה שעשה את מסיבת הבתימיצווה לאירוע מצחיק עד דמעות הוא הגאום שנשא — חציו עברית, חציו באנגלית — חבר של אילנה ומשה, הבאריסטר (אתם יודעים מה זה, אני מקווה) עמי פבר. עמי סיפר לקהל-המוזמנים את לידתה של מסיבת הבתימיצווה, והקהל שאג מצחוק. הגעתי ארצה לפני חודש ופגשתי את משה, שמייך הזמין אותי לבתימיצווה של עינבר. שאלתי אותו איפה תיערך המסיבה, ומשה אמר שהוא עוד לא יודע בדיוק איפה, אבל יהיה משהו צנוע, על קפה ועוגה. עברו כמה ימים. פגשתי את אילנה, שסיפרה לי כי הם החליטו להוסיף לקפה ולעוגה גם כמה סנדוויצ'ים קטנים וכוסית-יין. אחר-כך פגשתי את משה, והוא התייעץ איתי איפה לעשות את הבתימיצווה, כי בינתיים הם

רוחלה ברזין
הכרטיס כבר בכיס
הסידרה צוות לענין. גם שם יש בעיה כזאת, והיא נפתרת בכל פעם בצורה מאוד פשוטה: כשכאים ללוות את בייאיי, סוכן-הטיסה, מישוה דוחף לו זריקת-הדרמה, וכך מכניסים אותו למטוס. שם, באוויר, כשהוא מתעורר, כבר אין מה לעשות, והוא מחכה לנחיתה. אני לא מציעה לכם שום דבר. אני סתם מספרת לכם מה הולך בטלוויזיה הישראלית בשבת אחרי-הצהריים.